

Са респектабилном ефикасношћу органи реда решили су случај насиља над једним нашим суграђанином. Новинарска удружења и НВО, које иначе с подозрењем гледају у правцу државе, поздравили су овај потез којим се доказује одлучност државних органа у заштити неотуђивих права сваког грађанина и грађанке.

Наша прича

Нажалост, нападнути грађанин био је само новинар, мада не обичан. Свако демократско друштво, па и наше, има своје свете краве које су равноправније и самим тим заштићеније од других, обичних и мање обичних, крава. Припадници ове повлашћену политичке касте, свакако су новинари, али и друге јавне личности које треба заштити од деловања јавности на коју иначе саме воле да делују. То може бити и глумица у пензији којој је по закону привремена одузета месечна надокнада, јер се потрудила да нешто преко тога заради. Одмах ће се подићи новинарска кука и мотика да заштити припадницу исте повлашћене касте од деловања закона, уз претећи хук оштрења новинарских пера против сурове и бездушне државе.

Обичном грађанину и, на срећу, необичном новинару с почетка приче претили су металном шипком. Однос је био два према један, ако изузмемо присутне обичне грађане који се нису мешали у послове од јавног значаја, јер и не разумеју баш најјасније какви су то послови. Дотични новинар, много пута пре, махао је над главама стотина хиљада грађана убојитом металном шипком својих најпробранијих речи које је систематично цитирао Слободан Антонић. То су оне речи које, и ако не убију, наносе свим тим људима емоционалне повреде и у јавности деградирају њихово достојанство. Те исте речи, да их није употребљавао овлашћени корисник, звале би се најобичнијим говором мржње.

Да, рећи ће неко, али он је користио само речи, а они су се латили шипке. Да, рећи ће други, изађите на улицу и понављајте пролазницима оне пробране речи из својих новинарских текстова, па видите да ли ће вам неко, можда, ударити шамар. И то ће бити савим приватни шамар због вашег јавног текста којим је изражен протест против вређања у том истом тексту, јер ипак огромна већина грађана нити уме нити има прилику или допуштење да објави свој текст, иако су и они исто тако равноправни грађани.

То је као у Фарми, животињској или некој другој, свеједно. Дозвољен је сваки облик

провокације и вређања који води ка физичком насиљу, осим самог тог физичког насиља које се стално призива и ишчекује.

Њихова прича

У далеком Улан Батору улицама крстаре нацистичке групе које насиљем обезбеђују расну чистоту. [1] Кажу да су никле преко ноћи, као печурке после кише, и да се ускоро неће моћи контролисати. Кажу и да је овај социјални вирус, као и онај у Авганистану, пуштен из лабораторија обавештајних служби. Новинари најугледнијих новина, најугледнијих демократских земаља (Тајм, Гардијан) с нескривеним разумевањем дочекују тамошње неонацисте, јер су свастиком кренули против Кине, а можда чак и Русије!

Закључак

Наши новинари ипак немају толику демократску ширину. И без униформе и без кукастих крстова и без изјашњења, наши неонацисти су по дефиницији припадници организације Образ, или неке друге сличне свеједно, а ако и нису, онда те организације треба забранити, а насилнике који нису њихови чланови треба прогласити симпатизерима, јер су на Фејсбуку сами написали да им се те организације допадају.

Ако неко још није разумео поуку ове приче, онда треба додати да је задати јавни тренд, такорећи обавезујући дискурс, да се националне организације прогласе националистичким, а одмах затим и нацистичким. На овај начин се подрива и делегитимизује национални идентитет и истовремено, на маргинама друштва као у реторти, узгајају радикалне друштвене групе које већ сутрадан могу бити на згодан начин употребљене против неке западне амбасаде овде или неке земље тамо источније где још нису разумели шта је то права демократија.

Овде је национални понос непожељан, јер има отклон од западне стране света, тамо је врло пожељан, јер ће бити употребљен против суседа које треба ослабити. Западни јахачи апокалипсе јашу Монголијом, а сибирска пространства већ се могу осматрати са њихових коња у покрету.

Од Земуна до Улан Батора

Пише: Драган Митровић
петак, 06 август 2010 17:43

[1] Бела свастика над Улан Батором, Политика, 6. август 2010, стр 2.